

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu osób "rozpracowywanych"

Imiona: Stanisław
Nazwisko: Borucki
Miejsce urodzenia: Komarów Osada
Data urodzenia: 10-04-1957
Imię ojca: Czesław
Imię matki: Marianna
Dodatkowe informacje:

Treść zapisów ewidencyjnych

Opis materiałów	Stan zachowania	Uwagi
Stanisław Borucki w dniu 27.10.1980 został zarejestrowany przez Wydział III KW MO Zamość pod nr rej. 4469 jako „figurant” Sprawy Operacyjnego Sprawdzenia (SOS)/ Sprawy Operacyjnego Rozpracowania (SOR) krypt. „Bystry” (nr rej. 4469 - numer sprawy tożsamy z numerem, pod którym zarejestrowano S. Boruckiego), założonej w dniu jego zarejestrowania i prowadzonej przez Wydział III / Wydział III „A” / Wydział V KW MO Zamość do 17.02.1983. Sprawa została następnie przejęta przez Wydział II KW MO Zamość i przerejestrowana pod nr 7757. Materiały wytworzone w toku realizacji SOR/SOR „Bystry” zostały włączone do akt Kwestionariusza Ewidencyjnego krypt. „Bystry” nr rej. 10838.		Wpis na podstawie zapisów ewidencyjnych oraz wzmianek w aktach o sygn. IPN Lu 077/869 (2428/II).
Dnia 04.03.1983 Wydział II KW MO Zamość zarejestrował Stanisława Boruckiego pod nr rej. 7757 jako „figuranta” Sprawy Operacyjnego Sprawdzenia krypt. „Bystry” (numer sprawy tożsamy z numerem, pod którym go zarejestrowano), założonej w dniu jego zarejestrowania i prowadzonej przez Wydział II KW MO/WUSW Zamość do 26.06.1985. Sprawę następnie przekwalifikowano na dwa Kwestionariusze Ewidencyjne: krypt. „Bystry” nr rej. 10838, dotyczący Stanisława Boruckiego oraz krypt. „Bystra” nr rej. 10839, dotyczący jego żony, Aliny Boruckiej.		Wpis na podstawie zapisów ewidencyjnych oraz wzmianek w aktach o sygn. IPN Lu 077/869 (2428/II).

Akta Kwestionariusza Ewidencyjnego (KE) krypt. „Bystry” nr rej. 10838, prowadzonego w okresie 26.05.1985 - 02.10.1989 przez Wydział II WUSW Zamość, w odniesieniu do Stanisława Boruckiego. Sprawa była kontynuacją, prowadzonej od 04.03.1983 przez Wydział II KW MO/WUSW Zamość Sprawy Operacyjnego Sprawdzenia krypt. „Bystry” (nr rej. 7757). Obok S. Boruckiego, rozpracowaniem objęto wówczas także jego żonę, Alinę Borucką. Znajdują się tu także wcześniejsze chronologicznie materiały dot. małżeństwa Boruckich, wytworzone przez Wydział III / Wydział III „A” / Wydział V KW MO Zamość w ramach Sprawy Operacyjnego Sprawdzenia/ Sprawy Operacyjnego Rozpracowania krypt. „Bystry” (nr rej. 4469), przeniejstrowanej następnie pod nr 7757. S. Boruckiego objęto kontrolą operacyjną w 1980 roku z powodu jego działalności w NSZZ „Solidarność”. Z dokumentów wynika, iż po ukończeniu studiów historycznych na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, od lipca 1980 roku pracował w Muzeum Ziemi Zamojskiej, a od sierpnia 1980 roku w Wojewódzkim Archiwum Państwowym w Zamościu, gdzie był inspiratorem powstania Komitetu Założycielskiego NSZZ „Solidarność”. Przyczynił się także do założenia wspólnego KZ tych dwóch instytucji - został wówczas przewodniczącym Komisji Rewizyjnej. Od 03.01.1981 do 07.04.1981 pełnił funkcję wiceprzewodniczącego, zaś od 25.07.1981 przewodniczącego MKZ NSZZ „Solidarność” w Zamościu. Wraz z żoną, A. Borucką, redagował Zamojski Biuletyn Informacyjny (był redaktorem naczelnym). Wskazano, iż w październiku 1980 roku wykonał w miejscu pracy „ulotki o treści antypaństwowej”, zaś w grudniu tego roku spotkał się z młodzieżą z Internatu Zespołu Szkół Rolniczych w Zamościu, którą zapoznał „z działalnością MKZ oraz założeniami Solidarności Wiejskiej”. Podano również, że wspierał on działania lubelskiego KPN, z przedstawicielami którego nawiązał kontakty w czasie studiów na KUL. Informacji na temat jego „działalności antysocjalistycznej” dostarczał Służbie Bezpieczeństwa tajny współpracownik ps. „Łabędź”. Kontrolowano go również za pomocą podsłuchu telefonicznego (informacja z 22.10.1980, notatka służbowa z 23.10.1980, plan przedsięwzięć operacyjnych z 27.10.1980, meldunek operacyjny z 23.01.1981 i 29.07.1981, informacja dot. ob. Stanisława Boruckiego z 16.02.1981, analiza materiałów z 09.03.1981, odpis informacji z 02.04.1981). Znajdują się tu też materiały dotyczące jego dwukrotnego internowania. Podczas rozmowy z funkcjonariuszem Wydziału Śledczego KW MO Zamość, którą przeprowadzono w Ośrodku Odosobnienia dla Internowanych w Kwidzynie, S. Borucki przekazał informację o planowanej emigracji (notatka służbowa z 05.11.1982, notatka służbowa z rozmowy przeprowadzonej z internowanym z 10.11.1982). Jego wniosek o wyrażenie zgody na wyjazd wraz z rodziną do Stanów Zjednoczonych został pozytywnie zaopiniowany przez Naczelnika Wydziału V KW MO Zamość (pismo z 07.12.1982 do Zastępcy Komendanta Wojewódzkiego MO Zamość ds. SB). Akta zawierają też odpis informacji z 20.12.1982, odnoszącej się do rozmowy m.in. na temat opozycyjnej przeszłości i planów na przyszłość S. Boruckiego, którą przeprowadził z nim 16.12.1982 TW ps. „Pantera”. Dnia 26.05.1985 SOS „Bystry” (nr rej. 7757) przekwalifikowano na dwa Kwestionariusze Ewidencyjne: krypt. „Bystry” nr rej. 10838, dot. S. Boruckiego i krypt. „Bystra” nr rej. 10839, dot. jego żony, A. Boruckiej. Zakładano, iż po wyjeździe z kraju nie zaprzestaną oni „wrogiej działalności”. W łącznej analizie obu KE z 11.09.1987 podano, m.in., iż „kontrola wykazała, że figuranci utrzymują stały kontakt korespondencyjny z rodzinami” zamieszkałymi w Polsce, nie stwierdzono natomiast ewentualnej „działalności wywiadowczej”. Planowano poddawać ich jednak dalszemu rozpracowywaniu, m.in. wykorzystując sieć TW oraz kontrolując ich korespondencję. W kolejnej analizie z 06.09.1989 odnotowano, iż biorąc pod uwagę „nową jakościowo sytuację społeczno-polityczną” w Polsce związaną z legalizacją działalności NSZZ „Solidarność” oraz niestwierdzenie prowadzenia przez „figurantów” „wrogiej działalności”, postanowiono zakończyć prowadzenie obu Kwestionariuszy Ewidencyjnych. Dnia 04.10.1989 KE „Bystry” nr rej. 10838 „zdjęto z ewidencji”, a dokumentację złożono w archiwum Sekcji „C” WZO WUSW Zamość pod sygn. 2428/II.

Akta o sygn. IPN Lu 077/869 (2428/II), zapisy kartoteczno-ewidencyjne.

Akta Kwestionariusza Ewidencyjnego (KE) krypt. „Bystra” nr rej. 10839, prowadzonego przez Wydział II WUSW Zamość w okresie 26.06.1985 - 02.10.1989, w celu kontroli operacyjnej Aliny Boruckiej, która jak odnotowano, wraz z mężem Stanisławem Boruckim, skorzystała z „przywileju emigracji politycznej” i przypuszczano, iż mogła kontynuować „wrogą działalność” przebywając poza granicami PRL. W materiałach znajdują się informacje na temat S. Boruckiego, kontrolowanego równolegle w ramach KE „Bystry” nr rej. 10838. Odniesiono się tu m.in. do prowadzonej wcześniej (w latach 1980-1983) przez Wydział III/ Wydział III „A”/ Wydział V KW MO Zamość Sprawy Operacyjnego Sprawdzenia/ Sprawy Operacyjnego Rozpracowania krypt. „Bystry” (nr rej. 4469) oraz Sprawy Operacyjnego Sprawdzenia krypt. „Bystry” (nr rej. 7757), prowadzonej w latach 1983-1985 przez Wydział II KW MO/WUSW Zamość (przekwalifikowanej następnie na dwa wskazane wyżej Kwestionariusze Ewidencyjne). Jak podano w dokumencie z 1983 roku, „wroga, pełna zaangażowania działalność antysocjalistyczna i antypaństwowa” S. Boruckiego i jego żony, „została wielokrotnie sprawdzona i potwierdzona, co pozwala umieścić ich w gronie zadeklarowanych przeciwników ustroju socjalistycznego” (wniosek o przekwalifikowanie sprawy z 10.02.1983). W analizie materiałów operacyjnych z 11.09.1987, dot. kontroli S. Boruckiego i jego żony w ramach dwóch Kwestionariuszy Ewidencyjnych, wskazano planowane przedsięwzięcia operacyjne celem ich dalszej inwigilacji, z kolei w analizie z 06.09.1989 odnotowano, iż „uzyskiwane w toku kontroli materiały nie wskazują, aby figuranci prowadzili ewidentną wrogą działalność z pozycji zagranicy bądź inspirowali do określonych działań opozycję w Polsce”. W związku z tym postanowiono zakończyć oba Kwestionariusze Ewidencyjne. W 1989 roku materiały KE krypt. „Bystra” złożono w archiwum Sekcji „C” WZO WUSW Zamość pod sygn. 2429/II.

Akta o sygn. IPN Lu 077/870 (2429/II).

Akta Sprawy Obiektowej (SO) krypt. „Niezależni” (nr rej. 4558), prowadzonej w okresie 27.11.1980 - 10.03.1983 przez Wydział III „A”/ Wydział V KW MO Zamość. Została ona założona „na Międzyzakładowy Komitet Założycielski NSZZ >Solidarność< w Zamościu”. Jej celem „było programowanie i realizacja przedsięwzięć zmierzających do kompleksowego rozpoznania operacyjnego kierunków i występujących tendencji w działalności nowego ruchu oraz prowadzenie działań dezintegrujących i neutralizujących w stosunku do osób występujących z pozycji dysydenckich”. Znajdują się tu wzmianki na temat Stanisława Boruckiego. W „Aneksie do planu operacyjnej ochrony ruchu związkowego w woj. zamojskim” z 29.01.1981 podano, iż był on jednym z trzech „najbardziej aktywnych członków Zarządu” MKZ NSZZ „Solidarność” w Zamościu. Odnotowano też, że jako wiceprzewodniczący współtworzył jedno z trzech pięcioosobowych ugrupowań, powstałych w Zarządzie. Wskazano, iż jego grupa, określona jako „radykalna”, dążyła „do skierowania ruchu związkowego >Solidarność< na pozycję konfrontacji z lokalnymi władzami administracyjnymi”. Wśród zaplanowanych przez Służbę Bezpieczeństwa przedsięwzięć operacyjnych było „dyskredytowanie” tych działaczy, m.in. poprzez „rozpowszechnianie informacji podrywających ich autorytet i zaufanie (...), w tym informacje kompromitujące”. Informacji na temat działalności członków zamojskiego NSZZ „Solidarność”, w tym S. Boruckiego dostarczali tajni współpracownicy ps. „Adam 2”, „PAS”, „Łabędź” i „Sprawiedliwy”. W materiałach znajdują się liczne informacje oraz meldunki operacyjne z 1981 roku spisywane przez funkcjonariuszy z ich doniesień. Wynika z nich, iż S. Borucki był zaangażowany w pracę w MKZ NSZZ „Solidarność” w Zamościu, którego od końca lipca 1981 roku był przewodniczącym. Zwrócono m.in. uwagę, iż był zwolennikiem oddzielenia się rejonu zamojskiego od Regionu Środkowo-Wschodniego NSZZ „Solidarność” i powstania nowego Regionu z siedzibą w Zamościu. Wspomniano go ponadto w informacji przesłanej 01.09.1981 przez Zastępcę Komendanta Wojewódzkiego MO Zamość ds. SB do Wojewody Zamojskiego, w której podano, iż wraz z trzema innymi działaczami MKZ był „inspiratorem wydania i wykonawcą” biuletynu pt. „Wolny Polak”. Jak odnotowano, wskazane osoby wydały go 25.08.1981 jako „Społeczny Zamojski Komitet Obrony Prześladowanych za Przekonania”. Biuletyn, w którym autorzy określili „cele i zasady działania swego nielegalnego związku”, został rozprowadzony „do poszczególnych KZ NSZZ >Solidarność<], przy większych zakładach pracy Zamojszczyzny”.

Akta o sygn. IPN Lu 0122/18, t. 1-2 (30/IV).

Materiały MSW z lat 1981-1985, dotyczące „Komitetów Obrony Więzionych za Przekonania”. Tom drugi zawiera wykazy członków Komitetu z poszczególnych województw. Stanisław Borucki znajduje się na niedatowanej liście czterech osób należących do „Społecznego Zamojskiego Kom[itetu] Obrony Prześladowanych za P[rzekonania]”.

Akta o sygn. IPN BU 0222/747, t. 2 (54236/II).

Akta Sprawy Operacyjnego Rozpracowania (SOR) krypt. „Węzeł” (nr rej. 37955), prowadzonej przez Wydział V RUSW Lublin od lutego do lipca 1989 roku, w związku z „nielegalną działalnością ZZ >Solidarność< w jednostkach organizacyjnych węzła WDOKP Lublin”, do których włączono wcześniejszą chronologicznie dokumentację spraw operacyjnych Wydziałów: II, III „A” i V KW MO/WUSW Lublin, odnoszących się do późniejszych „figurantów” SOR „Węzeł”. Są to m.in. materiały Sprawy Operacyjnego Sprawdzenia krypt. „Debiutant” (nr rej. 25371), założonej 14.05.1980 i przekwalifikowanej w 1983 na Kwestionariusz Ewidencyjny krypt. „Debiutant” (nr rej. 26870), w ramach którego kontrolowano operacyjnie działacza „Solidarności” zatrudnionego w lubelskiej Lokomotywni PKP, dokumenty z SOS krypt. „Podziemie” (nr rej. 27952), wszczętego 26.05.1982 w związku z informacjami o „podziemnej grupie wywodzącej się z byłych działaczy >Solidarności<” działającej „na terenie Wschodniej DOKP” oraz z SOR „Najdery” (nr rej. 34530), założonego 18.04.1986 i innych. Znajduje się tu jedna wzmianka na temat Stanisława Boruckiego. Został wymieniony w meldunku operacyjnym z 18.02.1981, podpisanym przez Naczelnika Wydziału III „A” KW MO Lublin (wytworzonym w ramach SOS „Debiutant”). Figuruje pod poz. 3 w wykazie trzydziestu członków MKZ NSZZ „Solidarność” Regionu Środkowo-Wschodniego, wybranych podczas wyborów przeprowadzonych 06.02.1981. Przy jego nazwisku wskazano, iż był „reprezentantem Lublina”.

Akta o sygn. IPN Lu 020/826, t. 1 (11641/II).

Akta Sprawy Obiektowej (SO) krypt. „Związek” (nr rej. 25985), prowadzonej przez Wydział III „A”/ Wydział V KW MO Lublin w okresie 02.10.1980 - 21.03.1983. Jej celem była „ochrona (...) przed oddziaływaniem i przenikaniem do Zarządu Regionu Środkowo-Wschodniego NSZZ >Solidarność< w Lublinie” osób „o poglądach antysocjalistycznych, mających powiązania z działalnością ugrupowań antysocjalistycznych w kraju i za granicą oraz ochrona przed ewentualnymi próbami wykorzystywania MKZ [Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego] NSZZ do rozgrywek politycznych wrogich ustrojowi socjalistycznemu”. Stanisław Borucki został wymieniony w szyfrogramie Naczelnika Wydziału III „A” KW MO Lublin, przesłanym 17.02.1981 do Naczelnika Wydziału III „A” KW MO Zamość, z prośbą o nadesłanie m.in. danych personalnych, informacji na temat zajmowanego stanowiska oraz podejmowanej działalności wraz ze zdjęciami pięciu członków MKZ NSZZ „Solidarność” Regionu Środkowo-Wschodniego, pochodzących z rejonu zamojskiego. Jak wynika z pisma Zastępcy Naczelnika Wydziału III „A” KW MO Zamość z dnia 18.02.1981, do Wydziału III „A” KW MO Lublin przesłano wówczas charakterystyki S. Boruckiego oraz trzech innych osób. S. Borucki figuruje także w dwóch zestawieniach, tj. na „Liście obecności uczestników zebrania NSZZ >Solidarność< w Lublinie” z 06.12.1981 oraz niedatowanym „Imiennym wykazie osób zatrudnionych w zawieszonym na czas trwania stanu wojennego Zarz. Regionu Środkowo-Wschodniego NSZZ >Solidarność< w Lublinie”. Do materiałów włączono również roboczy egzemplarz pisma (bez daty i podpisu) zawierającego wykaz byłych pracowników Zarządu Regionu Środkowo-Wschodniego NSZZ „Solidarność”, których akta personalne, „zabezpieczone” po wprowadzeniu stanu wojennego przez KW MO Lublin, przesłano do Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie. Według wspomnianego wykazu znajdowały się wśród nich akta pracownicze S. Boruckiego.

Akta o sygn. IPN Lu 018/162, t. 2, 4, 6 (249/IV).

Materiały administracyjne KW MO Lublin z lat 1980-1983 (m.in. korespondencja, notatki służbowe, informacje, wykazy osób). Znajduje się tu m.in. niepodpisany wykaz z 19.02.1981 zatytułowany: „Skład MKZ NSZZ >Solidarność< Regionu Środkowo-Wschodniego w Lublinie według stanu na dzień 19.02.1981 r.”. Pod poz. 2 wśród „pozostałych członków MKZ” figuruje Stanisław Borucki z Zamościa. Jego dane osobowe, adresowe, wykształcenie oraz miejsce pracy wpisano ponadto do „Wykazu Prezydium MKZ >Solidarność< Regionu Środkowo-Wschodniego oraz Komitetów Zakładowych z poszczególnych zakładów pracy wojew. lubelskiego” z 17.03.1981, podpisanego przez Zastępcę Naczelnika Wydziału III „A” KW MO Lublin.

Akta o sygn. IPN Lu 0338/37 (32/37).

Kopie dokumentacji MSW dotyczącej operacji krypt. „Gotowość” (przygotowania do wprowadzenia stanu wojennego), obejmujące korespondencję i zestawienia „osób przewidzianych do izolacji na wypadek poważnego zagrożenia bezpieczeństwa publicznego”, przesyłane w latach 1980-1981 do Departamentu III MSW przez poszczególne komendy wojewódzkie MO. Znajduje się tu m.in. „Wykaz osób przewidzianych do internowania przez Wydz. III Służby Bezpieczeństwa KWMO w Zamościu” z 28.03.1981. W wykazie tym, pod poz. 3 figuruje Stanisław Borucki. Oprócz danych personalnych i adresowych wymienionych osób, podano tu zwięzłą informację o „uzasadnieniu internowania”. W odniesieniu do S. Boruckiego wpisano m.in., iż utrzymywał kontakty z działaczami zorganizowanych grup antysocjalistycznych.

Akta o sygn. IPN BU 01439/130, t. 2 (2306/IV/2).

Stanisław Borucki występuje w zapisach kartotecznych dotyczących Sprawy Operacyjnego Sprawdzenia krypt. „Misjonarze” (nr rej. 5723), prowadzonej w okresie 22.10.1981 - 28.08.1983 przez Wydział III KW MO/WUSW Zamość (brak danych świadczących o formalnym zarejestrowaniu go do tej sprawy). Objęci kontrolą operacyjną w ramach tej sprawy mieli „wspierać” osoby prowadzące „wrogą działalność polityczną”, co przypisano także S. Boruckiemu. Dnia 09.09.1983 materiały SOS „Misjonarze” złożono w archiwum Sekcji „C” WZO WUSW Zamość pod sygn. 878/II. Zniszczono je za Protokołem brakowania Nr 7/89 z 30.10.1989.

Materiały o sygn. 878/II KW MO/WUSW Zamość zniszczono w 1989 roku. Wpis na podstawie zapisów kartoteczno-ewidencyjnych.

Akta osobowe internowanego Stanisława Boruckiego. Dnia 13.12.1981 został on doprowadzony do Ośrodka Odosobnienia - Zakładu Karnego w Krasnymstawie na mocy „Decyzji Nr 53/81 o internowaniu”, wydanej tego samego dnia przez Komendanta Wojewódzkiego MO Zamość. W jej uzasadnieniu podano, że pozostawanie go na wolności „zagroziłoby bezpieczeństwu Państwa i porządkowi publicznemu, przez to że dopuszcza się [on] czynów społecznie niebezpiecznych w miejscu pracy i zamieszkania, wykonując i kolportując literaturę opozycyjną”. Według dokumentacji, 09.01.1982 Stanisław Borucki został przeniesiony do Ośrodka Odosobnienia - ZK we Włodawie, a następnie 23.04.1982 do Ośrodka Odosobnienia w ZK w Kwidzynie. Opuścił go w dniu 08.07.1982 na mocy „Decyzji nr 97/82 o uchyleniu internowania”, podpisanej tego dnia przez Komendanta Wojewódzkiego MO Zamość. Ponownie został doprowadzony do Zakładu Karnego w Kwidzynie 15.10.1982. W „Decyzji Nr 24/82 o internowaniu”, wydanej poprzedniego dnia przez wskazanego wyżej Komendanta, odnotowano, iż Stanisław Borucki byłby „zdolny do podjęcia działalności sprzecznej z przepisami prawnymi obowiązującymi w okresie stanu wojennego”. Uwolniono go na podstawie „Decyzji Nr 121/82 o uchyleniu internowania”, podpisanej 09.12.1982 przez Komendanta Wojewódzkiego MO Zamość.

Akta o sygn. IPN Gd 162/298 (298/12/82), zapisy kartoteczne oraz wpisy dotyczące Stanisława Boruckiego w aktach o sygn. IPN Gd 162/379, t. 1, 3, 4 (ZK w Kwidzynie, Skorowidze alfabetyczne internowanych za 1982 rok), sygn. IPN BU 01152/36 (MSW, wykazy internowanych z poszczególnych województw) sygn. IPN Po 161/1 (dar od osoby fizycznej, alfabetyczny wykaz osób internowanych w okresie stanu wojennego), sygn. IPN BU 1460/1 (kopia akt sygn. IPN Po 161/1), sygn. IPN BU 529/23 (0380, 98/6, CZ ZK Ministerstwa Sprawiedliwości, Wykazy internowanych, petycje z 1982 roku).

Akta kontrolne postępowania przygotowawczego Wydziału Śledczego KW MO Chełm nr RSD 10/82 (nr rep. Prokuratury Rejonowej we Włodawie Ds. 143/82/S), prowadzonego w okresie 11.03.1982 - 29.07.1982, „w sprawie rozpowszechniania pism szkalujących gen. Jaruzelskiego i WRON”, tj. o przestępstwo z art. 237 kk. Przyczyną wszczęcia śledztwa było ujawnienie w lutym 1982 roku wspomnianych materiałów wśród osób internowanych, przebywających w Ośrodku Odosobnienia we Włodawie, w tym u Stanisława Boruckiego. Dnia 11.03.1982 Prokurator Prokuratury Rejonowej we Włodawie wszczął śledztwo „w sprawie znieważania organów władzy PRL”. W dniu 22.03.1982 prokurator przedstawił S. Boruckiemu zarzuty, „że w okresie od daty bliżej nieustalonej do dnia 19 lutego 1982 roku we Włodawie w Ośrodku Odosobnienia dla Internowanych rozpowszechniał wśród internowanych pisma szkalujące Prezesa Rady Ministrów, gen. Wojciecha Jaruzelskiego i Wojskową Radę Ocalenia Narodowego”. Wezwany tego dnia celem przesłuchania w charakterze podejrzanego, odmówił składania wyjaśnień. Dnia 08.07.1982, po zwolnieniu z internowania, S. Borucki został zatrzymany i oddany do dyspozycji Wydziału Śledczego KW MO Chełm. Dwa dni później, Prokurator Rejonowy we Włodawie zmienił przedstawiane mu wcześniej zarzuty, stwierdzając, iż S. Borucki „sporządził i gromadził pisma o treści antypaństwowej” z zamiarem „szkalowania Prezesa Rady Ministrów gen. Wojciecha Jaruzelskiego i Wojskowej Rady Ocalenia Narodowego”, „jednakże zamierzonego skutku nie osiągnął, gdyż pisma te zostały mu zabrane przez funkcjonariuszy straży więziennej”, popełniając czyn z art. 11 § 1 w zw. z art. 237 kk. Zarzucono mu jednocześnie, iż „pomówił w pismach” gen. Jaruzelskiego „o zdradę Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, które to pomówienie mogło narazić go na utratę zaufania potrzebnego dla zajmowanego stanowiska”, co zakwalifikowano jako czyn z art. 178 § 1 kk. W dniu 10.07.1982 postanowiono tymczasowo aresztować S. Boruckiego, zaś w dniu 29.07.1982 Prokuratura Rejonowa we Włodawie wniosła do Sądu Rejonowego we Włodawie akt oskarżenia przeciwko niemu oraz dwóm innym osobom. Dnia 14.01.1986 akta kontrolne postępowania zostały złożone w archiwum Sekcji „C” WZO WUSW Chełm pod sygn. 119/III.

Akta o sygn. IPN Lu 026/75 (119/III), zapisy kartoteczno-ewidencyjne, wpisy w aktach o sygn. IPN Lu 124/25 (Wyciągi z repertoriów Prokuratury Rejonowej we Włodawie z 1982 roku) oraz sygn. IPN Lu 0255/142 („Dziennik rejestracyjny postępowań przygotowawczych i osób podejrzanych” Wydziału Śledczego KW MO/WUSW Chełm z lat 1975-1985).

Akta Sądu Rejonowego we Włodawie z 1982 roku (sygn. akt K 189/82) w sprawie karnej prowadzonej wobec Stanisława Boruckiego i dwóch innych osób, w związku z rozpowszechnianiem na terenie Ośrodka Odosobnienia we Włodawie materiałów „o treści antypaństwowej”. Postępowanie przygotowawcze w tej sprawie wszczął w marcu 1982 roku Wydział Śledczy KW MO Chełm (nr RSD 10/82), a 29.07.1982 Prokuratura Rejonowa we Włodawie (nr rep. Ds. 143/82/S), skierowała do SR we Włodawie akt oskarżenia m.in. przeciwko S. Boruckiemu, stwierdzając, że „w okresie od stycznia do lutego 1982 r.” w Ośrodku Odosobnienia we Włodawie „sporządził i gromadził pisma o treści antypaństwowej” z zamiarem „znieważenia Prezesa Rady Ministrów Prezesa PRL gen. Wojciecha Jaruzelskiego i Wojskowej Rady Ocalenia Narodowego”, popełniając czyn z art. 11 § 1 w zw. z art. 237 kk oraz że we wskazanym miejscu i czasie „sporządził i przechowywał z zamiarem rozpowszechniania pisma o treści”, które mogłyby narazić gen. Jaruzelskiego „na utratę zaufania potrzebnego dla zajmowanego stanowiska”, popełniając czyn z art. 11 § 1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk. Jak odnotowano, nie osiągnął zamierzonych skutków, „gdyż pisma te przed ich rozpowszechnieniem zostały mu odebrane przez służbę ochrony Ośrodka Odosobnienia”. Mimo składanych w lipcu i sierpniu 1982 roku przez S. Boruckiego i jego adwokata zażaleń do postanowienia o tymczasowym aresztowaniu, Sąd nie przychylił się do tych wniosków, pozostawiając go do momentu wydania wyroku w Zakładzie Karnym w Chełmie. Dnia 14.10.1982 Sąd Rejonowy we Włodawie ogłosił wyrok, uznając S. Boruckiego winnym zarzucanych mu czynów, za co wymierzył mu karę „20 000 złotych grzywny z zamianą w razie nieuiszczenia w terminie na zastępczą karę pozbawienia wolności”. Na podstawie nakazu Sądu z 14.10.1982 S. Borucki został zwolniony z Zakładu Karnego w Chełmie, który opuścił kolejnego dnia (został wówczas ponownie internowany i umieszczony w O.O. w Kwidzynie).

Akta i sygn. IPN Lu 259/1 (K 189/82), zapisy kartoteczne.

Dokumentacja Wydziału Śledczego KW MO/WUSW Lublin z lat 1980-1983, dotycząca materiałów i przedmiotów zakwestionowanych w siedzibach NSZZ „Solidarność” w trakcie stanu wojennego. Znajduje się tu egzemplarz pisma datowanego na 04.01.1983, przy którym Naczelnik Wydziału Śledczego KW MO Lublin przesłał do lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego „akta personalne b.[yłych] pracowników” Zarządu Regionu Środkowo-Wschodniego NSZZ „Solidarność” w Lublinie, „zabezpieczone” przez KW MO Lublin po wprowadzeniu stanu wojennego. W umieszczonym w treści pisma wykazie pracowników, których akta przekazywano, pod poz. 79 wymieniono Stanisława Boruckiego.

Akta o sygn. IPN Lu 0192/14 (194/10).

Na wniosek Wydziału V KW MO Zamość Stanisławowi Boruckiemu „zastrzeżono” (uniemożliwiono) wyjazdy za granicę w oparciu o art. 4 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 17.06.1959 o paszportach. Zakaz obejmował „wszystkie kraje świata” i miał obowiązywać „do odwołania”. Z datą 16.04.1982 odnotowano, iż „zastrzeżenie” zarejestrowano (w Wydziale Paszportów KW MO Zamość) pod nr Z-I-72/82 (brak informacji o dacie jego odwołania).

Karta Pz-35 z Kartoteki paszportowej Biura Paszportów MSW, wzmianka w aktach o sygn. IPN Lu 362/18768 (EAZA 18768).

Akta paszportowe Stanisława Boruckiego. Znajduje się tu m.in. dokumentacja związana z jego wnioskiem o wyjazd z PRL na stałe, co władze „umożliwiły” osobom internowanym. Stanisław Borucki wspomniany wniosek emigracyjny złożył w dniu 23.11.1982. Na złożonym przez niego formularzu odnotowano, iż obowiązywało wówczas zastosowane wobec niego „zastrzeżenie” wyjazdów do „wszystkich krajów świata”. Naczelnik Wydziału V KW MO Zamość 07.12.1982 przesłał do Zastępcy Komendanta MO Zamość ds. SB „Wniosek dot. wyjazdu na pobyt stały do Stanów Zjednoczonych”, odnoszący się do S. Boruckiego, w którym zreferował jego „antysocjalistyczną działalność”. Wskazano tu m.in., iż po ukończeniu KUL w 1980 roku, podjął pracę w Muzeum Okręgowym w Zamościu, a następnie w Wojewódzkim Archiwum Państwowym w Zamościu, gdzie „dał się poznać jako osoba niezwykle aktywna politycznie”. Odnotowano, iż po „powstaniu >Solidarność<” był głównym inspiratorem utworzenia Komitetu Założycielskiego tego związku przy Wojewódzkim Archiwum Państwowym w Zamościu” oraz że „podjął także wspólnie z żoną aktywną działalność na forum MKZ”, pełniąc funkcję wiceprzewodniczącego, a następnie przewodniczącego MKZ NSZZ „Solidarność” w Zamościu. Podano też, iż „w okresie swej działalności związkowej reprezentował ekstremalny odłam NSZZ >S<”, oraz „będąc zwolennikiem KPN był inicjatorem i założycielem Zamojskiego Komitetu Obrony Prześladowanych za Przekonania”. Zwrócono również uwagę na jego dwukrotne internowanie. Biorąc pod uwagę jego „antysocjalistyczną postawę” oraz możliwość podjęcia przez niego dalszej „wrogiej działalności przeciwko podstawowym interesom PRL”, Naczelnik Wydziału V KW MO zwrócił się z wnioskiem o wyrażenie zgody na wyjazd S. Boruckiego wraz z rodziną poza granice PRL. Dnia 10.12.1982 „Wniosek” ten został zatwierdzony przez Zastępcę Komendanta MO Zamość ds. SB.

Akta o sygn. IPN Lu 362/18768 (EZA 18758).

Stanisław Borucki został wspomniany w „Meldunku operacyjnym Nr 113/85”, przesłanym dnia 12.12.1985 przez Naczelnika Wydziału II WUSW Toruń do Departamentu II MSW. Odnotowano, iż TW ps. „Jacek Gruszewski”, przebywając w okresie 05.08 - 05.11.1985 w RFN, poznał trzech „obywateli PRL, którzy odmówili powrotu do kraju”. Jednym z nich był Stanisław Borucki (wpisano tu jego nazwisko oraz dane identyfikujące). TW podał, że S. Borucki „wraz z żoną w lutym 1985 r. wyjechał z Warszawy (...) i poprosił o azyl”. Znajduje się tu m.in. informacja, iż podczas pobytu ośrodka dla azylantów „pracownicy wywiadu RFN i USA” przeprowadzili z nim rozmowy.

Kartoteka meldunków operacyjnych Departamentu II MSW.

Informacje dotyczące Stanisława Boruckiego umieszczono w komputerowym zbiorze danych SB (ZSKO). Podano tu m.in., że pełnił funkcję przewodniczącego NSZZ „Solidarność” w „Zarządzie Oddziału Zamość”, zaś na wniosek Wydziału V KW MO Zamość był dwukrotnie internowany. W związku z „rozpowszechnianiem na terenie Ośrodka Odosobnienia wrogich pism” prowadzono przeciwko niemu postępowanie i 14.10.1982 Sąd Rejonowy we Włodawie ukarał go grzywną. Akta kontrolne Wydziału Śledczego KW MO Chełm zarchiwizowano pod sygn. 119/III. Odnotowano także, iż w związku z wykonywaniem i kolportażem „ulotek o treści antypaństwowej” (Wydział III) KW MO/WUSW Zamość objął S. Boruckiego Sprawą Operacyjnego Sprawdzenia – został „zdjęty z ewidencji” w 1983 roku z uwagi na „zaprzestanie wrogiej działalności”, materiały złożono w archiwum (Sekcji „C” WZO) WUSW Zamość pod sygn. 878/II (według wpisu akta zniszczono po zmikrofilmowaniu, brak jednak danych potwierdzających wykonanie mikrofilmu o sygn. 878/2). Znajduje się tu również informacja, że z powodu działalności w NSZZ „Solidarność” S. Borucki był kontrolowany operacyjnie w ramach Kwestionariusza Ewidencyjnego nr rej. 10838, prowadzonego od czerwca 1985 roku przez Wydział II WUSW Zamość. W związku z jego emigracją, w październiku 1989 roku KE „zdjęto z ewidencji” - materiały zarchiwizowano w (Sekcji „C” WZO) WUSW Zamość pod sygn. 2428/II (według wpisu wykonano też mikrofilm o sygn. 2428/2, a następnie zniszczono całość dokumentacji archiwalnej; w rzeczywistości akta zachowały się, brak danych potwierdzających wykonanie mikrofilmu).

Informacja o osobie z komputerowego zbioru danych Służby Bezpieczeństwa (ZSKO).